

Retkeilijä

SRL – 52 vuotta toimintaa Nro 2 Joulukuu 2023

Kuva Kari Neuvonen

SUOMEN RETKEILYLIITTO ry

Retkeilijöiden ja
luontoliikkujien yhteisö.

Perustettu 1971.

Kansainvälisten Luonnonystävien
(Naturfreunde Internationale, NFI)
Suomen jäsenjärjestö.

Toimisto:

Valimotie 10
00380 Helsinki
puh. 045 1369 744

toimisto@suomenretkeilyliitto.fi

www.suomenretkeilyliitto.fi

www.nf-int.org

Palvelemme:

ti-to klo 9–16

Järjestösihteeri:

Tiina Sinervo

Pankkiyhteys:

Nordea FI66 1521 3007 1194 58.

Retkeilijä-lehden toimitus:

Hannele Pöllä
puh. 040 504 8296
hannele.polla@kolumbus.fi

ISSN 0783-165X

Painopaikka:

Lehtisepät Oy, Lahti

Lehti on luettavissa
näköislehtenä myös nettisivuilla
www.suomenretkeilyliitto.fi

Etkö halua paperilehteä?

Retkeilijä-lehti jaetaan kaikille
jäsenille kotiosoitteeseen pos-
tin mukana. Jos et halua lukea
paperilehteä, ilmoita sähköpos-
tiosoitteesi liiton toimistoon
(toimisto@suomenretkeilyliitto.fi),
niin lähetämme lehden
jatkossa sinulle pdf-muodossa
sähköpostin liitteenä.

Puheenjohtajan palsta

Olen toiminut Suomen Retkeilyliiton puheenjohtajana viime kevään liittokokouksesta lähtien ja aika on kulunut kuin siivillä. Nyt kun olen nähnyt liiton toimintaa lähempää, olen yllätynyt positiivisesti monessa asiassa. On ollut mukava todeta, kuinka hyvin liiton asiat hoituvat pienillä resursseilla, järjestösihteerin voimin. Enkä ollut aiemmin oikein ymmärtänyt, kuinka valtavan paljon talkootyötä kämppien ylläpidon eteen tehdään. Ja tätä Retkeilijä-lehteä kootessa kävi viimeistään selväksi, miten runsasta ja monipuolista toimintaa yhdistykset paikakunnillaan järjestävät.

Haasteetkin ovat jo tässä puolessa vuodessa tulleet konkreettisesti esille. Taloutemme on kovin riippuvainen julkisten tahojen toiminta-avustuksista, joihin liittyy epävarmuuksia. Meidän onkin syytä vahvistaa omia tulovirtoja siellä, missä se suinkin on mahdollista eli ainakin jäsenmaksuissa ja kämppämaksuissa. Enkä tarkoita tässä maksujen korotusta vaan jäsenmäärän kasvattamista ja kämppien käytösten lisäämistä.

Tärkein osa toimintaamme – retkien ja tapahtumien järjestäminen – toteutetaan yhdistyksissä vapaaehtoistyönä. Siksi yhdistysten aktiiviset henkilöt ovat aivan kullannokkaita jatkuvuuden kannalta. Jos on paljon toimintaa, on helpompi saada uusia jäseniä, ja kun toimintaan tulee mukaan uusia ihmisiä, joukossa saattaa olla niitäkin, jotka haluavat toimia aktiivisesti. Monen pienen yhdistyksen toiminta hiipuu, kun aktiivijäsenet ikääntyvät eivätkä enää jaksa pyörittää yhdistystä. Rohkaisen kaikkia jäseniä antamaan hyviä vinkkejä ja osallistumaan retkien ja tapahtumien järjestämiseen, jos siihen on innostusta. Toki meidän on arvostettava niitäkin jäseniä, jotka haluavat vain osallistua retkille ja tapahtumiin ilman muita vastuuta. Jäsenyyden on tuotettava iloa itse kullekin!

Kuinka sitten voimme houkutella uusia jäseniä, mitkä ovat vahvuutemme? Yhteisöllisyys, monipuoliset retket ja tapahtumat, omat kämpät, pieni jäsenmaksu, mutkaton meininki... Meidän kannattaa jatkaa perinteisiä aktiviteetteja ja järjestää sellaisia retkiä ja tapahtumia, jotka jäseniämme kiinnostavat. On kuitenkin hyvä miettiä myös uusia toimintamuotoja ja kokeilla, josko niiden avulla saisi mukaan uusia ihmisiä. Ja turhan vaatimaton ei kannata olla vaan pitää uskaltaa rohkeasti markkinoida omaa yhdistystä ja Retkeilyliittoa. Eihän tämän parempaa yhteisöä olekaan!

Lukuisat tutkimukset vahvistavat luonnossa liikkumisen myönteiset vaikutukset terveydelle ja hyvinvoinnille. Omat kämppämme sopivat parhaiten omatoimisille retkeilijöille, jotka osaavat nauttia arkisista askareista. Kaikki jäsenemme eivät ole vielä rohkaistuneet lähtemään kämpillemme, ja siksi meidän on syytä panostaa varaamisen ja käytön helppouteen samalla kun tarjoamme enemmän tietoa kämpistä, niiden varusteista ja ympäristön tutkimahdollisuuksista.

Haluan puheenjohtajan roolissa edistää avoimuutta ja vuoropuhelua. Keskustelemalla, kuuntelemalla ja ajatuksia vaihtamalla löydämme hyviä ratkaisuja. Näkisin mieluusti asioiden aina menevän eteenpäin, vaikka verkkaisemminkin, resurssien mukaan. Kun yhdessä tehdään ja innostutaan, niin saadaan aikaankin.

Ollaan yhteydessä!

Hannele Pöllä,
puheenjohtaja

Ukonjoen saunassa tulipalo

Ukonjoen kämpän saunarakennus syttyi palamaan lauantaina 28.10.2023. Saunassa oli kylvytty illalla, ja tulipalo huomattiin noin klo 23. Paikalla olleet ryhtyivät alkusammutukseen, mutta tuli oli jo edennyt pitkälle, kun Lieksan palokunta saapui paikalle tunnin sisällä.

Pahiten tuhoutuivat saunan löylyhuoneen yläpohja ja katto. Rakennus on vakuutettu ja mahdollinen päätös uuden saunan rakentamisesta tehdään ajallaan.

Ukonjoen kämpän tiloja voi varata ja käyttää normaalisti, mutta sauna on poissa käytöstä todennäköisesti pitkälle ensi kevääseen.

Kuva: Liisi Juvonen.

Hilkka Laitinen

Retkeilijä-lehden pitkäaikainen päätoimittaja. Espoon Retkeilijöiden hallituksen jäsen, Nuuk-sion kansallispuistoyhdistys NUUKA ry:n puheenjohtaja.

9

kysymystä Hilkalle

Olet yksi ”legendahahmoista” koska olet ollut pitkään ja aktiivisesti liiton ydintoiminnoissa. Milloin ja missä aloitit Suomen Retkeilyliiton touhut?

Liityin Helsingin Työväen Retkeilyliittoihin 1975. Etsin luonnonläheistä, liikunnallista harrastusta ja kivoja kavereitakin. Toivoin löytäväni myös lapsilleni samalla sopivan harrastuksen. Kävipä tuuri: Ulkoilu- ja Urheilulehti kertoi uudesta seurasta: Espoon Retkeilijät. Minähän asuin Tapiolassa.

Seuralla oli suuri retkeily- ja vuoristokiipeilyharjoitus urheilupuiston maastossa!

Seuran puheenjohtaja oli Pertti Mikkeli. Liityin seuran. Seura aloitti myös melontaharrastuksen. Suomen rannikko on melottu ja Euroopan kukkulat koluttu.

Kuinka päädyit tekemään Retkeilijä-lehteä?

Lehteä teki liiton puheenjohtaja, Demari-lehden toimituspäällikkö Erkki Wiksten. Hän kuoli yllättäen 1993. Retkeilyliiton hallitus suri Ekin poismenoa ja pohi asiaa. Äkkiä kaikki katsoivat minua. ”Sinähän sen teet!” Hallituksen puheenjohtaja napautti asian loppuun käsitellyksi ennen kuin ehdin äännätäkään.

Aika monta lehteä on tullut tehdyksi. Otin ohjenuorakseni kuitenkin idean, että teemme lehden yhdessä jäsenistön kanssa. Jäsenseuroissa on kirjoittajia, kuvaajia, kirjoittajia, jotka voivat tuoda esiin seuran toimintaa.

Idea on toiminut -hurraa -hurraa. Kiitos kaikille kirjoittajille, kuvaajille ja jopa runoilijoille, sanan vapaus ja demokratia on toiminut.

Kuinka liiton toiminta on muuttunut hyvässä ja pahassa?

En osaa sanoa. Kuitenkin: tiedon kulku, tietotekniikka on nopeuttanut asioiden hoitoa. Se on hyväksi.

Olet tehnyt paljon retkiä ja järjestänyt tapahtumia. Mikä niissä sykehdyttää?

Iloinen tapaaminen ja yhteinen ”hyörintä”

Millaisin tunnelmin jätät lehden kokoamisen, kun nyt keskiyt juttujen kirjoittamiseen?

Retkeilijä-lehdellä on hyvä toimittaja ja taittaja, kunhan pidämme huolen hyvästä, värikkästä ja kauniista suomen kielestä.

Mitä on suunnitteilla juuri nyt?

Elämä kuljettaa, kunhan jalatkin kuljettaisivat. Niitä pitää käyttää metsäpoluilla joka päivä, jos se on mahdollista. Minulla on Nuuk-sion kansallispuisto naapurina.

Jos olisit lintu - mikä lintu olisit?

Pääskynen, koska se voi ihailla maisemia kavereidensa kanssa sangen korkealta.

Mikä on lempikirjasi?

Aleksis Kiven Seitsemän veljestä. Siinä on loistava huumori. Pitäisi taas lukea ”iltasatuna” pätkiä sieltä-täältä. Nyt luemme Teuvo Hahl-Marjokorven Jäämeren tarinoita. Se on ilmestynyt 1964.

Elämänohjeesi?

”Elämä on ihanaa, kun sen oikein oivaltaa...” (Sen vaan joskus unohtaa...)

Kiitos vastauksista, Hilkka! Ja erityinen kiitos Sinulle vuosien uusrastuksesta Retkeilijä-lehden parissa, meidän kaikkien lukijoiden puolesta. Olet onnistunut rakentamaan lehdestä jäsenten välisen vahvan yhdysiteen ja tietolähteen. Yhteisöllisyys on suuri voimavaramme ja lehti luo juuri sitä yhteishenkeä, jota yhdistystoiminnassa tarvitaan. Vaikka luovut lehden tekemisestä, niin kynäsi sauhuaa edelleen ja työ jatkuu Espoon retkeilijöiden ja Nuuk-sion kansallispuistoyhdistyksen toiminnassa.

Hannele Pöllä

Me ollaan kavereita. Kuva: Pertti Mikkeli.

Kiinteistötoimikunnan kuulumisia

Lapin kiinteistöjämme kunnosteltiin ahkerasti kesäkuun talkoissa. Mukana oli kaikkiaan kolmisenkymmentä ahertajaa. Varkhanmukassa tervattiin Sepon sauna ja viimeisteltiin sitä muutoinkin. Polttopuita tehtiin Hannun pilkekoineella yli 20 pinokuutiota, joten puiden pitäisi normaalilla käytöllä riittää pariksi vuodeksi. Edellytyksenä on ettei isoa saunaa lämmitetä talvikautena, eikä muulloinkaan jos paikalla on pienempi porukka. Laavulla on iso kasa toisarvoista puuta, joten ostopuun käyttöä tulisi välttää.

Ukonjoella on tehty perushuoltoa – siivoukset, polttopuut ja sen semmoiset jutut. Uusi kiuaskin hankittiin puhkipalaneen tilalle. Saunan takana olevaan vessaan on asennettu uusi Biolan-käymälä. Keräämme tästä kokemuksia ja mietimme, hankitaanko näitä jos-sain vaiheessa lisää.

Syksyllä kävi pienempi porukka – Kari, Hannu ja Pauli – Lapissa jatkamassa talkoita ja vaihtamassa Rihmakurun kaivon pumpuun uudet sisäkalut. Toivottavasti käyttäjät muistavat pumpun rauhallisesti, että tiivistet kestäisivät. Polttopuita tehtiin traktori-kuormallinen ja käytiinpä tekaisemassa Sepon saunaan lämminvesiputkikin niin, että lämmin vesi tulee nyt pesuhuoneen puolelle. Valvontakamerat asennettiin Varkhanmukkaan ja Rihmakuruun. Kokeemukset ovat myönteisiä, ja hyvälaatuisia kuvia tulee reaaliajassa sähköpostiin.

Tulevaisuuden suunnitelmiakin on tehty. Ukonjoelle hankitaan lähettävä valvontakamera, jollainen Rihmakurussa ja Varkhanmukassa jo onkin. Vanhat TRL-opasteet korvataan uusilla. Jokaiselle majalle laaditaan uusi kämppäkirja, josta selviää kaikki tarpeelliset oleske-

luun tarvittavat asiat. Majamaksujen rakennetta tullaan yksinkertaistamaan ja selkeyttämään loppuvuonna niin, että varaaminen olisi mahdollisimman helppoa ja majamaksut kattaisivat esimerkiksi polttopuiden kulut.

Lokakuun lopulla saimme ikäviä uutisia, kun Ukonjoen kauan palvelleessa saunassa oli tulipalo. Löylyhuone on tuhoutunut totaalisesti ja pukuhuonekin on osittain palanut. Saunan ympäristö on nyt siivottu pelleistä ja muusta jätteestä ja pukuhuone on suojattu pressuilla. Jäämme nyt odottamaan vakuutusyhtiön korvauspäätöstä. Onpa päätös mikä tahansa, toimenpiteet uuden saunan rakentamisesta tulee aloittaa jo tulevan talven aikana. Jos sauna puretaan, niin toiveena on päästä talkoisiin jo talvella, jotta keväällä päästäisiin uuden saunan rakennuspuuhiin.

Nyt jos koskaan tarvitaan jäse-

nistön auttavaa kättä, jotta saisimme Ukonjoelle toimivan saunan. Vakuutuksethan eivät tunnetusti kata kaikkia kuluja eli korvauksissa emme jää voitolle. Haastammekin yksityiset jäsenet ja myös seurarat lahjoittamaan sopivaksi katsomansa summan kukin voimavarojensa mukaan HYVÄN MIELEN keräykseen.

Kiitos kaikille teille, jotka olette työpanoksellanne olleet mukana majojemme huollossa. Kiitoksia jäsenistölle kuluneesta vuodesta ja käykäähän majoillamme!

Pauli Komonen

Hyvän mielen keräys

Lahjoita haluamasi summa Suomen Retkeilyliiton tilille FI66 1521 3007 119458, viitenummerolla 11633. Hyviä löylyjä!

Ahkeruus on ilomme

Ukonjoen talkoissa tehtiin tavanomaiset kämpän vuosihoollot eli kämpän mattojen ja muiden tekstiilien pesut, patjojen tuuletukset, lattioiden ja seinien pesut, ikkunoiden pesu, saunan pesu, tulisijojen ja huussien tyhjennykset sekä puulaatikoiden siivoukset. Pöllitalkoot tietenkin pidettiin myös, ja rakennettiin pitkokset Einarin pihasta rannan uimakelpoiseen paikkaan. Vuoden erikoisuus olivat kaksi koppelon pesää aivan pihapiirissä, minkä vuoksi pihalla kulkemista rajoitettiin.

Teksti ja kuvat:
Markku Karvonen

Kroatian poluilla

Järvenpään retkeilijät järjestivät viime kesänä viikon mittaisen vaellusretken Kroatian Pagiin. Pag on Adrianmeren ja Kroatian suurin saari, jonne pääsee siltaa pitkin Zadarin kaupungista. Saarella on merkitty ainakin 16 eri tasoista vaellusreittiä. Luonto saarella on karu, mutta kaunis ja sieltä käsin pääsee helposti tutustumaan lähialueen luonnonpuistoihin ja nauttimaan merestä ja rannasta.

Lensimme ensin Splitiin, jossa meitä oli vastassa ihana retkioppaamme Natasha, kymmeniä vuosia Suomessa asunut kroatialainen, jolta sujui hyvin niin suomen, kroatian kuin savonkin kielet. Hän huolehti meistä upeasti koko matkan ajan ja tulkki paikallisia aina tarvittaessa. Meillä oli myös jokaisena retkipäivänä kunkin kohteen paikallinen retkiopas matkassa. Majoituimme uudehossa hotellissa Novaljan kaupungissa, joka sijaitsi aivan turkoosina hohtavan meren rannalla Pagin länsirannalla suojaisassa lahdessa.

Voimakkaasti puhaltavat Bura-tuulet sekoittivat alkuperäisen matkasuunnitelman järjestystä, mutta ei haitannut yhtään, että ensimmäiseksi matkapäiväksi siirtyi vapaapäivä eli retketön päivä. Ehdimme tutustua majoituspaikkaamme ja ympäristöön ja ottaa

ensikosketukset kirkkaaseen, suolaiseen ja lämpimään meriveteen.

Teimme ensin retken lähiseutujen kaupunkeihin Zadar ja Nin. Kuulluksi tulivat Zadarin meriurut, missä merialtojen ja betoniportaikon ”törmäyksestä” muodostuu kaunista ja vaikuttavaa melodiaa. Nin puolestaan on ainutlaatuinen ”kaupunki-kirkko”-kompleksi, jonka historia ulottuu aina rautaaikaan saakka. Kertyi niitä askeleita kaupunkikierrospäivänäkini!

Kolmantena päivänä pääsimme tutustumaan naapurisaaren vaellusreittiin. Matka taittui ensin laivalla Rabin saarelle, jossa reitti nousi satamasta Kamenjak-vuorelle osittain metsän läpi ja lopulta avoimena kivikkoisena maastona. Huipulta avautuu erityisen vaikuttava näkymä salmen yli merestä pitkänä muurina kohoavaan pohjoiseen Velebitiin. Reitin pituus oli n. 10 km ja korkeus n. 450 m. Laivassa meitä odotti lounas ja paluumatkalla pulahdimme mereen suoraan laivasta. Päivän kruunasimme miehistön välitön ja spontaani musisointi.

Seuraavana päivänä patikoimme ”Life on Mars”-reitillä. Sen koskematon ja karu luonnonkauneus, kauniit rannat ja lahdenpoukamat, joihin pysähdyimme tauolle ja uimaan, tekee siitä yhden kauneimmista Kroatian vaellusreiteis-

tä. Koska lämpötila oli noin +30 astetta ja reitti kivikkoinen, retkioppaamme johdatti meidät lyhyemmälle reitille. Osa retkeilijöistä jäikin nauttimaan merestä ja auringosta jo ensimmäiseen poukamaan. Paluumatkalla söimme lounaan paikallisessa tavernassa.

Kroatialainen ruoka oli hyvää ja sitä tarjottiin riittävästi joka kerta. Jos tilasit lihaa, sait lautasellasi esimerkiksi nautaa, sikaa, lamasta sekä kanaa. Kalaruuat olivat useimmiten grillattua tai paistettua ja tuoreesta kalasta tehty. Lihan ja kalan kanssa tarjottiin peruna-mangoldipaistosta ja kasviksia.

Viimeinen pidempi retki tehtiin mantereen puolelle Baske Ostarijen luonnonpuistoon. Reitillämme oli varjoisia lehtoja, jyrkkiä kallioita ja kukkaniittyjä. Maisemat olivat täälläkin silmää hiveleviä niin laaksossa kun korkeimmalla kohdalla. Viimeinen kilometrin korkeudessa. Täällä mukanaamme oli matkailuyrittäjän kuvaaja drooneineen.

Noin 7 kilometrin reitti oli osittain kivikkoista ja vaikeakulkusta. Retken päätteeksi nautimme runsaan kolmen ruokalajin lounaan luonnonpuiston ravintolassa.

Viimeisenä retkipäivänämme oli halukkailla mahdollisuus kajakkimelontaan, rannalla löhöilyyn tai vaikka viimehetken tuliaisten hankintaan. Kotiinpaluupäivän koittaessa bussi vei meidät aamupalan jälkeen ensin Splitiin, sen Rivalle eli merenrantapromenadille, josta pääsi suoraan tutustumaan vanhaan kaupunkiin ja sen 300-luvulta asti säilyneisiin historiallisiin rakennelmiin. Lento Splitistä lähti illalla ja laskeuduimme yöllä yhden tienoilla koti-Suomen maaperälle yhtä kokemusta ja monta ”nyppylää” rikkaampana. Kiitokset mukavasta seurasta ja yhteishengestä kaikille retkellä olleille!

Teksti: **Anne Tavi**

Kuva: **Sunturist Novalja ja Hannele Pöllä**

Järvenpääläiset uhrilehdossa, juoksuhaudoilla ja Aulangolla

Kun Hämeenlinnan Retkeilijät kutsui ja sai vieraakseen joukon Järvenpään retkeilijöitä, mitkä Hämeenlinnan seudulla saattaisivat olla heille kiinnostavia kohteita? Vuoden 2021 vastaavalla vierailulla retkeilyseuralaiset jo patikoivat Evon järvireitillä ja tutustuivat Evon Kotisten aarnialueeseen. Tuolloin viikonlopun tukikohtana oli HäRetin kämppä Padasjoen Taruksen alueella. Tänä vuonna elokuun lopun kämppänä oli vaihteeksi HäRetin Vanajaniemen mökki Vanajanselän rannalla Hattulassa.

Ennakkosuunnitelmalla oli vietää lauantai 26.8., Suomen luonnon päivä, Janakkalassa Tarinmaalla ja sunnuntai Aulangon maastossa. Vaikka sää on vain pukeutumiskysymys, ja retkeilijä sopeutuu kulloisiinkin olosuhteisiin, sääennuste muutti kuitenkin suunnitelmia. Kun lauantain patikointisää oli juuri sopiva ja sunnuntain ennuste hyvin sateinen, lauantaina ahnehdittiin molemmat pääkohteet ja sunnuntai jäi lähiretkille.

Janakkalan Tarinmaa on niin monipuolinen retkipaikka Janakkalan keskiaikaisen Pyhän Laurin kirkon ja kahden muinaisen linnavuoren kupeessa, että si-

tä voi suositella kaikille kohtuullisen matkan päässä oleville. Hämläinen historia suorastaan humisee näissä maisemissa. Suojelualueena oleva rehevä lehto tunnetaan esihistoriallisena uhrilehtona, josta kiinteinä muinaisjäänteinä ovat kuppikivinä tunnetut uhrikivet sekä rautakauden polttokenttäkalmisto. Erityisen kiehtova on lehdon lähde, jonka perimätieto tuntee Taarajumaluudelle omistettuna uhrilähteenä. Taara lienee ollut erityisesti kalmistoalueiden suojelija. Kun Hämettä kristillistettiin, katolinen kirkko valtasi pyhät paikat ja lähde omistettiin pyhälle Laurille, eli 200-luvun marttyyripyhimykselle Laurentiukselle. Uhraaminen lähteellä ja kuppikivillä jatkuu vielä nykyaikanakin.

Retkipäivänä Tarinmaalla järjestettiin vuotuiset Taaran markkinat, joten Laurinmäen torpparimuseo-alueella oli jo aamusta vilskettä. Museoalueelta lähtevällä noin viiden kilometrin luontopolulla oli kuitenkin oma rauhansa. Polun varrella on esihistorian ja museoalueen lisäksi muutakin historiaa, kuten ensimmäisen maailmansodan ajan laaja linnoite juoksuhautoineen ja miehistösuojien jäänte-

neen. Asemissa myös taisteltiin sisällissodassa 1918, kun punakaartilaiset yrittivät pysäyttää kohti Hämeenlinnaa etenevät saksalaiset. Näköetäisyydellä olleet linnavuoret jäivät nyt väliin. Maanomistaja Hakoisten kartano on sulkenut pääsyn vanhimman Hämeen linnan paikkana tunnetulle Hakoisten linnavuorelle, Hangastenmäen linnavuorelle ei nyt aika riittänyt.

Tarinmaa oli imenyt päivän aikana retkeläisistä sen verran mehua, että Hämeenlinnassa Aulangon tutustuminen typistyi kävelyretkeen Aulangonvuoren lähiympäristössä. Sekin kertoi osan Aulangon ja luonnonsuojelualueen moni-ilmeisyydestä. Siellä rinnakain vaihtelevat upporikkaan eversti Hugo Standertskjöldin 1800- ja 1900-lukujen vaihteessa luoma kulttuurihistoriallinen luontomantiikkaa ilmentävä puistoalue sekä aarnimaiset metsäalueet valtavine puineen. Nyt kohteina olivat mm. näkötorni näköalapaikoihin, Karhuluola, erikoinen jätituijajametsä sekä everstin kaivattoman Metsälammen puistomainen ympäristö.

Vanajaniemen kämpällä luonnollisesti syötiin, saunottiin, uitiin

ja yövyttiin. Sinilevätilanne oli onneksi suotuisa eikä Vanajavedellä leviävää hyytelösammalelintäkään näkynyt. Sunnuntaina kevyessä aamusateessa oli vielä tilaisuus tutustua läheiseen Lepaan kartano- ja oppilaitosalueeseen. Puutarhaopeus alkoi Lepaalla jo vuonna 1912, joten pitkä perinne näkyy kasvien valtavana lajirikkautena, vanhoina puistoina ja lukuisina istutuksina. Kartanohistoria ulottuu varhaisen keskiajan hämääriin. Käynti Hattulan Pyhän Ristin kirkolla jäi melko lyhyeksi pois pian alkavan opastetun kierroksen jaloista.

Järvenpään ja Hämeenlinnan retkeilijöiden keskinäiset vierailut alkavat olla perinne. Järvenpääläiset kävivät Evolla 2021, härettiläiset Järvenpäässä Tammirannassa viime vuonna, ja ensi vuodellekin viriteltiin jo ajatuksia. Mahdollisesti lähiseurat käyvät tuolloin vesillä, vaikkapa melomassa Janakkalan jokireiteillä tai Vanajavedellä. Kokemusten perusteella lämmöllä voi suositella seurojen välistä vierailuvaihtoa ja yhteistyötä virkistävänä oman toiminnan lisänä.

Teksti ja kuva:

Markku Karvonen
Hämeenlinnan Retkeilijät

Rauhaista evästauko Aulangon Metsälammella.

Kävely suomalaisen kulttuurin ja politiikan historiaan

Elokuun puolivälissä järjestivät Helsingin Työväen retkeilijät ja Luonnonystävät vähän tavallisuudesta poikkeavan kulttuurikävelyn pääkaupungissa: vierailtiin Hietaniemen hautausmaalla ja käveltiin monien tunteman suomalaisten taiteilijakukkulan kautta aina uuden kappelin tuntumassa oleville tasavallan presidenttien ja eräiden tunnettujen poliitikkojen muistopaaseille.

Jos jossain niin juuri Hietaniemessä tuntee suomalaisen taiteen historian siipien havinaa. Sieltä löytyvät sellaiset suuret nimet kuin lausuja ja näyttelijä Ella Eronen, sodanjälkeisen musiikin yksi tunnetuimpia hahmoja, muusikko George de Godzinsky, elokuvatuottaja ja koomikko Spede Pasanen, Suomi-filmin suuri roolinäyttelijä Siiri Angerkoski, Kalevala-aiheistaan tunnetuksi tullut taidemaalari Akseli Gallen-Kallelle, Suomen satusetä Sakari Topelius, kansallisoopperan pääohjaaja Sakari Puurunen ja hänen vaimonsa, Suomi-filmin kuuluisa tähti, akateemikko Eeva Kaarina Volanen, kuvanveistäjä Laila Pullinen, kuuluisa viulisti Heimo Haitto, arkkitehti Johan Ludvig Engel, taidemaalari Hugo Simberg ja Albert Edelfelt, jolta viime mainitulta päättyi juuri suuri elämäntyönäyttely Helsingin Ateenumissa. Myös "Munkkiniemen kreivin" Leif Wagerin ja muumi-äidin Tove Janssonin hautamuistomerkit löytyvät Hietaniemestä.

Erikseen etsittiin presidentti Kaarlo Juho Ståhlbergin hautapaikka. Tunnetuista poliitikoista

käytiin J.V. Snellmanin, Ahti Karjalaisen, Harri Holkerin, Kalevi Sorsan ja Väinö Tannerin hautamuistomerkeillä.

Entisten presidenttien Mauno Koiviston, Juho Kusti Paasikiven, Risto Rydin ja Urho Kekkosen elämäntyöstä muistuttavat komenat muistomerkit uuden kappelin läheisyydessä.

Tällä kävelyllä jäivät käymättä mm. presidentin ja puolustusvoimien komentaja Carl Gustav Emil Mannerheimin ja jalkavä-

en kenraali Adolf Ehrnroothin sekä Nobel-palkitun Artturi Ilmari Virtasen hautamuistomerkit.

Näiden ja monien muiden suomalaisten kuuluisuuksien viimeiset leposijat löytyvät Hietaniemestä. Hautamuistomerkkien taidete on sinänsä oma erikoinen lukunsa, josta esimerkkejä ja ilmauksia löytyy ilmeisesti kaikilta hautausmaailtamme.

Monien merkittävien taiteilijoiden, arkkitehtien ja poliitikkojen muistomerkeille laskettiin Retkei-

lijöiden toimesta punainen ruusu. Muistomerkit palauttivat osallistujille mieleen tarinoita ja tapahtumia näistä henkilöistä. Hietaniemen hautausmaa on kokonaisuudessaan suorastaan valtava henkinen ja kulttuurinen muistomerkki, joka vaatii ja samalla mahdollistaa useammankin kulttuurikävelyn ja muistojen palauttamisen.

Teksti: retken opas **Ilpo Rossi**

Kuva: **Jaana Oranen**

Ikimuistoisia tuokiokuvia

Onnellinen Luostolla

Joitakin vuosia sitten osallistuin ystäväni kanssa Sodankylän elokuvajuhlille. Majoitimme Luosto-tunturin läheisyyteen. Ensimmäisenä aamuna kiipesin tunturille yksin. Todella yksin, sillä kesäkuussa ennen juhannusta retkeilijöitä ei ole vielä paljon liikkeellä. Ko-

ko matkalla Luoston laelle saakka en tavannut enkä nähnyt ainuttakaan ihmistä. Sopivan levähdyspaikan löydettyäni istahdin alas ja katselin joka puolella avautuvaa näkymää. Ajattelin, että tämä kaikki on minun, minä omistan tämän näkymän, tätä ei kukaan voi ottaa mi-

nulta pois. Miten rikas olenkaan. Ja onnellinen. Hetken päästä onnellisuuttani lisäsi joutsenpari, joka lensi alhaalla näkyvän pienen järven päällä, teki kierroksen ja laskeutui veteen. Olin varma, että joutsenetkin olivat onnellisia.

Eija Tuovinen

Huiputusta pohjoisessa

Kesän vaellusta miettiessä ajattelin, että tänä vuonna ei tehdäkään normaalia rikkavaellusta, vaan lähdetään Kilpisjärven maisemiin retkeilemään. Ajatus päiväretkistä ja ilaksi aina lakanoihin kuulosti mukavalta.

Siitäpä sitten kokeilemaan, olisiko lähtijöitä Kilpisjärven ”avaruuteen ja tuuleen”. Ja kyllä niitä lähtijöitä löytyikin, itse asiassa 26! Siis eikun suunnittelemaan, miettimään päiväretkiä, varaamaan majoitusta yms.

Reissuun lähdettiin elokuun alussa, omilla autoilla kimpapakyydein, jotta päästiin liikkumaan Kilpiksellä ja Norjan puolella joustavasti. Huoneistot saatiin mukavasti varattua Santa’s hotellista, ihan kylän keskeltä, mikä helpotti iltaliikkumisia. Uusi hotelli houkutteli myös iltaelämään herkullisine ruokineen.

Joka päivälle oli suunniteltu yksi pitempi retki ja lyhyempiä vararetkiä. Sovittiin, että joka ilta klo 19 kokoonnumme hotellin aulaan suunnittelemaan tulevan päivän ohjelmaa, autokyytejä ja seurustelemaan.

Maanantaina, kun sään piti olla hyvä, lähdimme heti toteuttamaan monen retkeilijän unelmaa eli Barras-vuoren valloitusta. Barraksen korkeus on 1419 metriä ja se on Norjan puolella noin 1,5 tunnin ajomatkan päässä Kilpisjärveltä. Tiesimme, että retkestä tulisi erittäin vaativa 5/5.

Mutta jo automatka sinne oli elämys Jäämeren rantaa sivuten. Kymmenkunta retkeilijää lähti pikkuhiljaa huiputtamaan vuorta, matkaa oli noin 10 km. Mutta nousua riitti ja riitti... Kyllähän maisemat olivat jo noustessa huiumat. Nousuun meni 5–6 tuntia ja laskuun 3. Ilmakin parani koko ajan ja kun huipulle päästiin, olivat pilvetkin haihtuneet sopivasti. Reitti oli hyvin merkitty. Loppunousu oli jyrkkä ja kivinen. Komiat oli näkymät joka suuntaan, lähes silmänkantamattomiin.

Osa porukasta kävi samana päivänä kolmen valtakunnan rajapyykillä Malla-laivalla seilaten yli Kilpisjärven ja osa kävi Kilpisjärven luontokeskuksessa.

Tiistaiksi sovimme Saana-tunturin huiputuksen, joka sekun on kova ponnistus, koska matkaa kertyy ees taas 11 km. Eli koko poruk-

ka lähti aamusta klo 9 kapuamaan kohti huippua, ja nelisen tuntia meni vastatuuleen ennen kuin perille päästiin. Pilvet roikkuivat huipulla ja muutamia vesitippojaakin oli ilmassa.

Keskiviikkona lähdettiin taas Norjaan, koska siellä ”paistaa aina aurinko ja maisemat hivelevät silmiä”. Suuntana oli Rottenvikvatnetin turkoosinsininen järvi. Ajomatkaa kertyi pari tuntia suuntaansa, mutta kyllä se kannatti. Reitti järvelle oli lyhyt ja jyrkkä, mutta eihän se meiltä retkeilijöiltä ollut kuin hujahdus niin olimme järven rannalla. Lumen sulaminen ja jär-

ven pigmentit tosiaan ovat värjäneet veden siniseksi.

Vaihtoehtoretkenä oli Salmivaaran huiputus Kilpisjärven tuntumassa, josta näkyy koko Kilpisjärvi, sekä Muotkataikka-tunturiin tutustuminen. Muotkataikka sijaitsee 10 km ennen Kilpisjärveä ja on Suomen maanteiden korkein kohta. Sieltä näkyy hienosti Kilpisjärven kylä Saana-tunturin juurella.

Torstaina tehtiin vielä koko porukalla retki Saanajärvelle, jossa tulisteltiin ja nautittiin retkieväitä kodassa. Samalla nautimme tunturin avarista maisemista ja raikkaita tuulista.

Perjantaina osa retkikuntaa joutui jättämään kauniin Kilpisjärven taakseen. Mutta muutamat lähtivät vielä autolla kohti Tromssaa. Ja osa retkeili kohti Pikkumallaa ja Tshahkaljärven laavua.

Viikkonen meni mukavasti hyvässä seurassa, hyvien ilmojen meitä helliessä. Paljon jäi tekemättä: Malla jäi käymättä, sähköpyörät polkematta ja Kilpisjärvi uimatta yms. Viikon jälkeen onneksi pääsi taas kotiin/töihin lepäämään ja haikailemaan tunturien kauneutta.

Teksti ja kuva:

Seppo Vähätaini

Rovaniemen retkeilijät

Metsätalouden kestävä transitiokehikko, siis että mitä?

Kesäkuussa Suomen Retkeilyliitto sai pyynnön olla yhtenä kommentoijana Suomen Akatemian tukemassa hankkeessa, joka kehittää mallia metsätalouden kestävästä transitiokehikosta, laajasti sovellettavasta mallista miten metsätalous ja siihen eri tavoin liittyvät voivat toteuttaa siirtymää taloudellisesti, ekologisesti ja sosiaalisesti kestävämpään metsätalouteen. Transitiohankkeen kysymyksiin liiton puolesta vastaili Markku Karvonen Hämeenlinnan Retkeilijöistä. Aihe kuulostaa tavallisen retkeilijän mielestä kaukaiselta, mutta joitain mietteitä haastattelu nosti mieleen.

Millainen on retkeilijöiden suhde metsätalouteen ja metsien käyttöön? Yhdellä äänellä retkeilijäkunta tuskin puhuu. Joukossa on kuntoilijoita, elämysten etsijöitä, luonnonsuojelijoita, luonnonantimien keräilijöitä ja metsästäjiä. Yhteistä lienee luontoyhteys, joka taas edellyttää ympärillä olevaa luontoa. Luonnosta, oli se sitten tunturi- maisema, kevytkulkui- nen mäntykangas, hämyinen kellarikuusikko tai etelän vehmas lehto, kulkija toivoo luonnonrauhan lisäksi esteettisiä elämyksiä, luonnonkauneutta, ja ehkä myös tiettyä tunnetta, aitoutta tai alkuperäisyyttä, turmelemattoman luonnon illuusion löytämistä. Koske- matonta ikimetsäähän maasta ei löydy kuin pikku sirpaleina, eten- kään etelästä.

Millaista metsätaloutta ja kestävää siirtymää retkeilijä saattaisi kannattaa? Vieläkö vanhalle avohakkuuta- loudelle löytyy puoltajia? Avohakattu metsä ja myllätty maapohja hakkuutehteen ei houkuttele kulkemaan, eikä juurikaan tarjoa elä-

myksiä tai luonnonantimia. Harvennushakkuu saattaa olla kulkijalle viheliäinen rankojen ja risujen kompastelutaival. Kun valtaosa maan metsistä on meitä ympäröivää talousmetsää, ymmärrettävästi retkeilijä toivoo maanomistajilta ja metsätaloudelta luontoarvot ja eri käyttömuodot huomioivaa metsänhoitoa, joka säilyttää met- sän alati uusiutuvana monimuotoi- sena metsänä. Tuskin kukaan pa- hastuu, jos luonnossa tapaa myös kiinnostavaa lajistoa.

Retkeilijän kannalta oleellisia ovat retkeilyreitit, lähimetsät ja suojelualueet. Retkeilyliiton toive maanomistajille voisi olla, että retkeilyreittien varrella hakkuut olisi-

vat maltillisia ja jättäisivät reittien varrelle puustoisia suojavyöhykkeitä. Sama pätee suosittuihin retki- kohteisiin ja taukopaikkoihin. Lähimetsillä on arkisina retki- ja virkistytymiskohteina tai liikunta- paikkoina erityinen merkitys. Vallankin jos omistaja on kunta, seu- roilla on mahdollisuus vaikuttaa niiden hoitotapaan. Suojelualueiden suurin merkitys on tietenkin lajistolle itselleen, retkeilijän toiveena olisi mahdollisimman laaja eri luontotyyppejä kattava suojelu- alueiden verkosto, jossa kohtuullisen matkan päässä olisi tilaisuus vieraila luonnontilaisissa ja luon- taisesti kehittyvissä ympäristöissä, vaihteluna vallitseviin talousmet-

siin, ehkä oppimassakin aina jota- kin uutta luonnosta.

Kun Retkeilyliitto sai tilaisuuden tulla kuulluksi, se tarkoittaa, että tavoite oli haastatella eri sidosryh- mä varsin laajasti. Kun hanke pyr- ki hahmottamaan toiveiden ja ta- voitteiden lisäksi metsiin ja metsä- talouteen liittyviä kumppanuuksia, ketkä mahtavat olla retkeilijöiden kumppaneita, tai kenen kanssa olisi hyvä olla keskusteluyhteys? Ensinnä mieleen tulevat järjestöt, joiden kanssa meillä on yhteisiä intres- sejä, kuten latulaiset, partiolaiset tai paikalliset ympäristöjärjestöt. Vallankin Pohjois-Suomen suure- na maanomistajana Metsähallitus on meille tärkeä toimija, he saat- tavat säästää tai kaataa

meille tärkeän metsän. Milloin Metsähallitus tai metsäyhtiöt kerto- vat paikallisista aikeis- taan, retkeilijöidenkin kannattaa valpastua ja vaikuttaa. Metsänkäyt- töilmoituksia ja tulevia hakkuuta kuka tahansa pystyy seuraamaan ver- kossa. Kunta- ja seura- kuntaomistajiin voi ve- dota lähimetsien tai hie- nojen luontokohteiden puolesta. Valtakunnal- lisesti retkeilijöille on merkitystä sekä Metsä- hallituksen Luontopal- veluille annetuilla ret- keilijöitä palvelevilla re- surssilla että Metsähal- lituksen metsätaloudelle asetetulla tulos- eli hak- kuutavoitteella.

Voivatko retkeilijät vaikuttaa Suomen siir- tymään kestävämpään metsätalouteen? Eivät ainakaan yrittämättä. Vaikka Suomen Retkei- lyliitto ei ole luonnon- suojelujärjestö, ehkä se voisi olla luonto- ja met- säkysymyksissä aiempaa aktiivisempi kommen- toija ja keskustelija.

Teksti ja kuvat:
Markku Karvonen
Hämeenlinnan
retkeilijät

Ison Pyhätunturin laelta maisema avautuu Venäjän puolelle, Vanhaan Sallaan.

Karjalan Retkeilijät Sallassa

Tusina Karjalan Retkeilijää patikoi, sienesti ja marjasti Sallan kansallispuistossa syyskuun alussa. Sää suosi, oma talo majapaikkana oli mukava ja puiston palveluvarustus kovasti kohentunut. Ensimmäiseksi kuljettiin Kaunisharjun kierros ja toisena päivänä nouduttiin Ison Pyhätunturin laelle. Näkymät olivat avarat, Venäjän puolelle asti. Mat-

kalla seurattiin pelastusviranomaisen toimintaa vaikeassa maastossa helikopterikyytiä myöten.

Ilmo oppaana käytiin Salmijoenkurussa ja Kalliojärvellä. Paikanselän muistomerkillä kerrattiin sotahistoriaa ennen Sallan kirkonkylässä sijaitsevaan sota- ja jälleenrakennusajan museoon tutustumista. Museossa törmättiin myös Jo-

ensuun latulaisiin. Myös luontokeskuksen näyttely, Kolmiloukosen kierros ja Ämmänpolku tulivat tutuiksi.

Karhutunturissa käynti Sallan Naruskassa taisi olla elämänpinna kaikille. Kulkemista vähän häiritsivät kuorma-autot, jotka kuljettivat mastotarvikkeita tunturiin, mutta laelta aukeavat maisemat saivat

useammankin listaamaan Karhutunturin aivan tunturien aateliin kuuluvaksi. Kaarnikkaa ja karvrouskuja (niitä oli paljon) viemisinä palattiin loppuviikolla kotiin. Tämän kirjoittajan autokunta teki vielä mutkan Taivalkoskelle ja Jalavan kauppaan.

Teksti: **Juha Hämäläinen**

Kuva: **Timo Päivinen**

Isojärven Kansallispuistoon tutustumassa

Riihimäen Retkeilijöiden syysretki suuntautui 30.9. Isojärven kansallispuiston vaativille poluille lähes viidenkymmenen innokkaan retkeilijän voimin. Pienen alkujumpan ja kevyen syyssateen saattelemina lähdimme etenemään pitkänä raitona monille täysin tuntemattomia, hyvin merkittyjä polkua pitkin. Matka jatkui leppoisaan tahtiin aina välillä pysähdellen, sillä isot korkeuserot ja vaativa maastopohja aiheuttivat pientä hien vuodatusta mutta ei kuitenkaan kyynelitä.

Matkan puolivälissä kaatuneiden puiden rungoilla istuskellen pidimme evästauon. ”Tämä on oikeaa retkeilyä” kommentteja kuului joukosta. Kaikki hyvä päättyi aikanaan ja niinpä mekin jouduimme lähtemään kotimatalle vähän uupuneempina mutta tyytyväisinä, retken annista hyvillä mielin.

Teksti: **Erkki Ranta**

Kuva: **Reino ”Retu” Tuominen**

Iso kivi Isojärvellä.

Salpausselän Samoojien rukihinen reissu Pornaisiin

Salpausselän Samoojat järjesti 3.8. jäsenilleen talkooretken perinteiseen rukiinkorjuuseen Kurkelan tilalle. Sää oli suosiollisen aurinkoinen elokuisia peltotöitä varten. Retkeläiset saivat omin käsin kokeilla, miten sirpillä tai viikatteella leikkaaminen sujuu ja kuinka alkuperäislajike Joppe-ruis kaatuu. Ja kaatuihan se miesväeltä, pitkävärtinen ruis rasahteli poikki juurestaan alkukangertelun jälkeen.

Ruis koottiin talkoilla lyhteiksi, solmittiin keskeltä olkisiteellä napakasti yhteen ja pystytettiin kuhilaiksi tilan isännän hyvällä opastuksella. Ensikertalaiselle työ ei ollut mutkatonta. Lyhteiden solmiminen kysyi näppivoimia, ja kuhilaan pystytyksessä oli omat nikkinsä. Ei tullut leipä helpolla entisaikaan – ennen kuin se oli pöydässä, oli monta vaihetta tehty, totesivat talkoolaiset kaatuneita kuhilaita kasatessa uudelleen keoiksi.

Olkien ja maan tuoksu, päivän paahde, luonnon läheisyys ja yhdessä työskenteleminen... näin oli saatu hieman tuntumaa menneen ajan talonpoikaiseen arkeen. Sii-

hen sopi leikkuuväen laulaa vanha työlaulu: ”Naapurin poika se pelollansa korjaili kuhiloita, silmäili, silmäili nättiä tyttöä, välil oli vinoaita”, johon modernisti sanat löy-

tyivät puhelimen näytöltä.

Talkoiden päätteeksi oli järjestetty ruoaksi lihaisa hernesoppa ja kasviskeitto, ruisleipää lisukkeineen ja kahvit. Päivä oli pulkassa ja iloiset

reissulaiset lähtivät koteihinsa Pornaisten kauniiden loppukesän maisemien saattelemina.

Teksti ja kuva: **Tuula Hauhia**

Tehdään yhdessä hyvää

Kuusankosken Retkeilijät ry on jo noin 10 vuotta tehnyt vapaaehtoistyötä perinteisen ulkoilu-, matkailu- ja retkeilytoiminnan ohella. Vapaaehtoistyömuotojamme ovat vanhusten ulkoilutus ja osallistuminen heille järjestettävien tapahtumien toteutukseen, tietotekniikatuki tarpeen mukaan sekä haravointi- ja siivoustalkoot. Yhteistyökumppaneitamme ovat neljä Kuusankoskella sijaitsevaa vanhusten palvelutaloa sekä seurakunta ja Kouvolan kaupunki.

Ulkoilutettavat ovat pääsääntöisesti henkilöitä, jotka istuvat pyörätuolissa eivätkä pysty liikkumaan ulkona itsenäisesti. Muutama lähtee kanssamme ulkoilemaan rolaattorin avulla ja joskus harvoin myös itse kävellen. Retkeilijät ovat sitoutuneet hyvin viikoittaisiin ulkoilutuksiin, mikä onkin tarpeen, sillä ulkoiluttajamäärä per palvelutalo on soviteltu kyseisen palvelutalon tarpeita vastaavaksi, emmekä halua tuottaa pettymyksiä ulkoilua odottaville. Ulkoilutuspäivät on sovitettu niin, että ulkoiluttaja voi halutessaan osallistua myös useamman kohteen ulkoilutuksiin tai si-

jaistaa poissaolijaa. Viime vuonna ulkoilutuksiin osallistui 20 retkeilijää.

Ulkoiluttaminen on kiitollista ja antoisaa työtä. Asukkaat ovat iloisia ja kiitollisia mahdollisuudesta päästä ulos, ja he myös sanovat sen. Ulkoilutus on asukkaalle myös sosiaalinen tapahtuma. Ulkoillessa ei vain liikuta paikasta toi-

seen, vaan myös seurataan yhdessä luonnon muuttumista vuodenajan mukaan, ihaillaan kukkivia kasveja ja puita, lumen valkoisuutta tai ohitse talutettavia koiria. Toisinaan muistellaan menneitä tai keskustellaan tämän päivän asioista ja nautitaan yhdessä. Kaikki eivät kuitenkaan enää puhu, joten he seuraavat muiden keskustelua tai vain katse-

levat maisemia. Tämän henkisen annin lisäksi ulkoiluttajat saavat itsekin raitista ilmaa, liikuntaa ja harjoitusta lihaksille. Suurin palkio ulkoiluttajalle on kuitenkin hyvä mieli, jonka saa auttaessaan toisia ihmisiä.

Teksti: **Helena Arola**

Kuva: **Pirjo Ojala**

Hyvää Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

♥ GOD JUL! ♥ BUORRI JOULLUO! ♥
♥ HÄID JOULE! ♥ MERRY CHRISTMAS! ♥
♥ FROHE WEHNACHTEN! ♥
♥ MEILLEURS VOEUX DE NOËL! ♥

Joulurauhaa kaikille,
yli rajojen!
Kangasalan Retkeilijät ry

Rovaniemen Retkeilijät
toivottaa kaikille retkeilijöille
Hyvää Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 2024!

HYVIÄ VESI- RETKIÄ 2024!

Kyselkää talvihintaisia, sekä uusia
että käytettyjä kanootteja.

Laaja valikoima tunturi- ja
eräsuksia, ahkioita ja
OAC-liukulumikenkiä.

Myyntissä Tubbs-,
TSL- lumikengät!

Lahjavinkki!
Welhonpesän lahjakortti

Kauppakuja 10, 01800 Klaukkala, Puh. (09) 879 8886
e-mail: info@welhonpesa.fi www.welhonpesa.fi

Rentouttavaa Joulunaikaa
ja reipasta, raikasta
Retkivuotta 2024!

Salpausselän Samoojat ry

Vireä viisikymppinen toivottaa kaikille
retkeilijöille leppoisaa joulunaikaa
ja vilkasta retkivuotta 2024!

Järvenpään retkeilijät ry

Rauhallista Joulua ja
Liikunnallista vuotta 2024!

Riihimäen Retkeilijät ry

Joulutervehdys
Nuuksion pohjoislaidalta.
Voimaannutaan luonnosta!

Vihdin Retkeilijät ry.
Toivoo Mia, Riitta, Aune, Helli ja Raili

Kuusankosken Retkeilijät ry
toivottaa kaikille retkeilijöille
Rauhaa Joulua ja
Hyvää Uutta Vuotta!

Iloista Joulua ja
Rauhaa maailmaan!

Espoon Retkeilijät ry

Joulullaan hämärässä
kynttilä on syttymässä.
Lämmin liekki toivottaa
joulun aikaa rauhaa,
vuotta hyvää alkavaa!

Karjalan Retkeilijät ry

On joulussa tuoksua, lämpöä, taikaa
ja hitunen mennyttä aikaa.
Hyvää ja Rauhaa Joulun aikaa
ja Onnea Uudelle Vuodelle.

Laajasalon Reippailijat

Tuokoon joulu valoa ja iloa!
Rauhaa, onnellista
uutta vuotta 2024!

Helsingin Työväen Retkeilijät/
Helsingin Luonnonystävät

Stenbackan hyvät haltijat
toivottavat kaikille
joulurauhaa.

Keisarin-
viitta

Iloa, rauhaa
ja luonnosta joulun taikaa!

toivottavat Hämeenlinnan Retkeilijät ry

Tervetuloa Tapanin
taaperrukselle 26.12.
Nuuksion kuusten tuoksuun!

Nuuksion kansallispuistoyhdistys NUUKA ry

Hilipakkata joulua ja
uutta vuotta!

Toivottavat Kuopion Retkeilijät ry

Iloista Joulua ja reipasta
retkimieltä v. 2024!
Ylös, ulos ja lenkille!

Tapiolan Maa- ja Meriretkelijät ry

Hyvää joulumieltä!

Länsi-Karjalan Retkeilijät

Retkeilijä-lehti kiittää kaikkia kirjoittajia ja kuvaajia
sekä tiedottajia, jotka omalla panoksellaan ovat
osallistuneet lehden syntyyn.

Rattoisia retkiä sekä luovaa
Uutta Vuotta 2024
kaikille Retkeilijä-lehden ystäville!

Toivottaa Retkeilijä-lehden toimitus

Juhlaa kerrakseen!

Heikki Haapea Outokummun retkeilijöistä ja Ilmo Nousiainen Karjalan Retkeilijöistä nostivat Suomen lipun salkoon juhlien alkamisen merkiksi. Juhlaan olikin aihetta, sillä Karjalan Retkeilijät ry täytti 40 vuotta ja Ukonjoen kämpppä 75 vuotta. Juhlaan saapuneet vieraat toivotettiin tervetulleiksi kuohuvien kera.

Juhlan aluksi Karjalan Retkeilijät ry:n puheenjohtaja Juha Hämäläinen piti alkutervehdyksen esitellen paikallista metsätyömiessyhdyksuntaa Ukonjoesta kertovan historia-kirjaan pohjautuen. Onnittel- ja tervehdyspuheita pidettiin useita. Suomen Retkeilyliiton tervehdyk-

sen toi liiton puheenjohtaja Hannele Pöllä. Ukonjoki sijaitsee Lieksan kaupungin alueella, ja niinpä Lieksan kaupungin tervehdyksen juhlivalle seurallemme ja Ukonjoelle esitti hyvinvointijohtaja Arto Sihvonen. Vihdin Retkeilijöiden tervehdyksen esitti puheenjohtaja Mia Neuvonen ja Länsi-Karjalan Retkeilijöiden terveiset toi Heikki Haapea.

Muutamat historiankirjan syntyyn vaikuttaneet Ukonjoen entiset savottamiehet pitivät muistelupuheen kuten veljekset Jaakko, Sulo ja Erkki Turunen. Kunnioitettavaan ikään ehtineiden savottamiesten hauskoja muisteluja olisi

kuunnellut enemmänkin, niitähän voi tuki lukea Ukonjoki -kirjasta. Juhlaan oli saapunut retkeilijöitä edellisten seurojen lisäksi mm. Rovaniemeltä, Oulusta, Järvenpäästä ja Hämeenlinnasta.

Kirjan aineiston keruun omalta osaltaan hienosti tehnyt Ilmo Nousiainen kertoi vielä kirjatyöstä ja kiitteli kovin hyvämuistisia savottamiehiä, joiden kertomuksiin kirja pääasiassa perustuu. Kahvittelun ja paikkojen esittelyn jälkeen Jorma Leppäsen ja rytmiryhmän johdolla luikautimme muutaman yhteislulun. Juhlapäivän päätteeksi arvottiin onnekkaat arpavoittajat.

Tilaisuus oli sangen onnistunut

ja tässä yhteydessä on syytä kiittää KR:n hallitusta ja muita mukana touhunneita kivan juhlan järjestelyistä!

Perinteinen juhlavaellus toteutettiin jo lauantaina. Lyhyempi patikka suuntautui Kirkisensalmen laavulle, jossa myös pidemmän reitin vaeltajat tauottelivat. Pidempi 15 kilometrin reitti kiersi Pitkäjärven ympäri. Vaelluspäivä oli saateinen, mutta se ei enempi reissua haitannut. Vaelluksen jälkeen saunottiin ja pulahdettiin Ukonjoen virkistävään veteen. Kaikilla oli mukavaa ja iloinen puheensorina kaikui illalla nuotiotulen äärellä.

Teksti ja kuva: **Liisi Juvonen**

Ukonjoen juhluvieraat yhteiskuvassa.

Ukonjoki-kirja ilmestyy jouluksi!

Juha Hämäläisen, Ilmo Nousiaisen ja Esa Parviaisen toimittama ja Karjalan Retkeilijöiden kustantama kirja kertoo Ukonjoen suuresta savotasta Pielisjärvellä vuosina 1948–1957 mukana olleiden työmiesten, emäntien ja kämpppäpoikien kertomana ja arkistotietojen täydentämänä. Taustana on alueen metsänkäytön vuosisadan mittainen historia ja nykypäivään johdattaa Ukonjo-

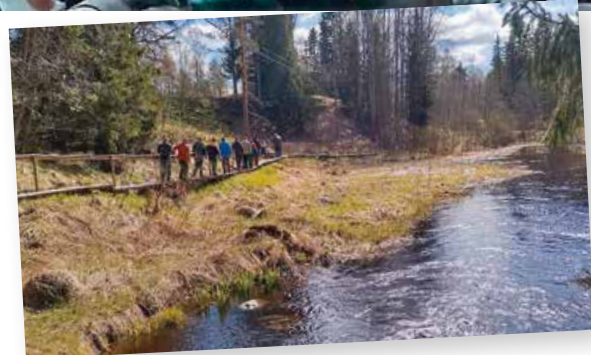
en kämpän savotanjälkeinen elämä retkeilyseurojen tukikohtana. Myös itse Ukonjoki ja alueen muu luonto tulevat kuvatuiksi.

Suurikokoisessa kirjassa on noin sata sivua ja runsas kuvitus. Kirjan hinta asettuu 20–25 euron haarukkaan. Ennakkotilauksia otetaan vastaan (juha.hamalainen@kotiportti.fi).

Ukot retkeilivät Hyvinkään Kaitaniemessä 5.-7.5.2023

Korona oli kukistettu,
ukot kokoon kutsuttu.
Aika leppoisammaksi valittu.
Olihan jo kevät kauneimmillaan,
kun saavuimme perinteitä vaalimaan.
Tuttuja oli joka mies,
tarinoita kuultiin jopa vanhoja kukaties.
Luonnonkaunis Sykärjärven eteläpää
varmaan kaikkien mieleen jää.

Lauantaiaamulla maukkaan aamupalan jälkeen
Riku johtautolla kärkeen
suuntasimme Keravajokea seuraten
Kaukaksen kylään.
Jo löytyi historiaa kiinnostavaa:
Tänne perustettiin 1800-luvun loppupuolella
Kaukas oy:n rullatehdas.
Kylä on vieläkin voimissaan,
löytyi Impilinna, Seurojentalo, kauppa
ja muuta sen ajan tehdasmiljööseen kuuluvaa kohdetta.

Meistä retkeilijöistä oli erikoisen kiinnostava
neljän kilometrin, joen rantoja seuraileva vehmas luontopolku.
Palattuamme ja kahvit nautittuamme suuntasimme uudelle retkelle
oikealle erämaavaellukselle.
Sen pituus olikin jo kuusi kilometriä:
Kaidanpään, Kaitarannan, Mastosuon ja Haukilammen
vaihtelevan maaston kautta maistuvalla lounaalla.
Saunassa se tarina jouheasti kulki,
kun leppoisat löylyt ukot syliinsä sulki.

Illan turinat, öiset unet, aamuiset joutsenet
johtivat kotia kohti ja kiitokset järjestäjille lämpöiset.

Piirteli **Leo**
Kuvat räpsi **Erkki**

Kuolleita

Olavi on poissa

Vihdin Retkeilijöiden vanhin jäsen Olavi Mattila nukkui pois 23.4.2023. Olavi oli syntynyt vuonna 1939 ja hän oli aktiivinen retkeilijä. Hän toimi myös ViRetin johtokunnassa ja yhdistyksen tilintarkastajana. Viimeisen retken sain kulkea Olavin kanssa Riuttarannan ympäristötapahtumassa huhtikuussa. Tutustuimme siellä eri pisteissä linnunpönttöjen tekoon, katsoimme dioja ja kuuntelimme luentoja. Kävimme syömässä ja nautimme kauniista auringonpaisteesta. Olavi oli suuri luonnon ystävä ja omaiset tilasivat Vihdin retkeilijöiltä isän harrastuksen muistoksi 20 linnunpönttöä, jotka sijoitetaan Olavin mökille.

Olavia kaivaten kaikkien jäsentemme puolesta,
Mia Neuvonen, ViRetin puheenjohtaja

Luontoa ja historiaa kunnioittaen

Vihdin Retkeilijät tekivät Kansainvälisen Luonnonsuojeluyhdistyksen 35-vuotisen toiminnan kunniaksi retken Tankarin majakkasaarelle. Matkalla tutustuttiin myös Ykspihlajan Matkustajakotiin Kokkolassa. Retkellä oli mukana 16 aikuista ja kolme lasta. Matka Kokkolaan tehtiin junalla mennessä tullen.

Tankarin saari – Kokkolan merellinen portti – on 1500-luvulta lähtien tarjonnut suojaansa rannikon kalastajille ja hylkeenpyytäjille sekä opastanut merenkulkijat turvallisesti Kokkolan satamaan. 1200-luvulla maan kohoamisen myötä merestä noussut luoto sai jo varhain merimerkiksi kivikummelin, jonka näkyvyyttä lisäsi kummelista esiin pistävien rautatankojen päihin kiinnitetyt tynnyrit. Aiemmin Klippan-nimisenä tunnettu saari sai merimerkkinsä ansiosta nimen Tankokari, josta myöhemmin muotoutui saaren nykyinen nimi Tankar.

Majakanvartija- ja luotsiyhteisön maalautuvat tuvat nousivat majakan ympärille. Kesäisin saarella asuneiden silakanpyytäjien ja heidän perheidensä elämäntavasta taas kertoo saaren itärannan suojaisen sataman ympärille rakentunut tunnelmalli-

nen kalastajakylä. Suolan tuoksu, vuosisatojen merituulten harmaannuttamat kalastajamökit sekä mökkien seinustojen ja hylkeenpyyntimuseon perinteiset pyyntivälineet muistuttavat ajasta, jolloin elannon hankkiminen mereltä oli kovaa ja usein vaarallistakin.

Tänään Tankar on elävä kylä majakan juurella. Ykspihlajan Matkustajakoti on syntynyt halusta pelastaa vanha, Otto Rodenin vuonna 1896 rakennuttama satamakonttori, kun satama suljettiin aidalla ja rakennukset jäivät tyhjilleen. Kaikki muut rakennukset, kaikkinsa kahdeksan kappaletta, siirrettiin kokonaisina turvaan jo vuosina 2005–2011. Tämä suurin ja kaunein hirsihuvila odotti pitkään löytääkseen riittävän vanhat hartiat urakkaan. Nuo hartiat löytyivät yllättäen koronan kurittamalta kulttuuriväeltä, joka perusti Elävä Ykspihlaja Oy:n ja ryhtyi toimeen osin talkoilla. Matkustajakoti Ykspihlajan huoneet on nimetty alueen kulttuuriperinnön, meriluonnon ja historian mukaisesti, jossa kestävä kehitys on toimintaa ohjaava periaate.

Tähän Majataloon tullaan viettämään öitä, kokemaan entisajan tunnelmaa, teatteria, musiikkia ja

kulttuuriin sekä terapiatyöhön liittyviä kursseja ja tapahtumia sekä taiteilijoiden residenssitoimintaa. Me retkeilijät saimme kokea ainutlaatuisen alueen, jossa luovuus,

ekologisuus ja kestävä kehitys ovat samaa kokonaisuutta.

Teksti: **Outi Airola,**

Mia Neuvonen ja Tankarin esite

Kuvat: **Kari Neuvonen**

Majakan ympärillä on viihtyisää asutusta tänäkin päivänä.

Taas pyöräiltiin

Pyöräretki toteutui heinäkuun viimeisellä viikolla Uudellamaalla: Mäntsälästä Nurmijärven, Tuusulan, Porvoon, Loviisan ja Pornaisten kautta takaisin Mäntsälään. Retkellä tutustuttiin Aleksis Kiven museoon ja Taaborin vuoreen, ja reitin varrella kerättiin muistoihin runsaasti Suomen historiallisia tapahtumia.

Kuvan on ottanut majoituspaikan emäntä Tuusulassa Villa Tamikon pihalla.

Teksti: **Helena Nurmio**

Kompostia kokeilemaan – helpotusta hotelliin

Retkeilyliitto on sopinut Biolanin kanssa pienimuotoisesta yhteistyöstä, jonka tuloksena saimme testikäyttöön Biolan Populett 200 -kompostikäymälän. Malli on sama, josta on saatu hyviä kokemuksia Metsähallituksen tuvilla, ja me päätimme testata laitetta Ukonjoella.

Lokakuun alun viikonloppuna Ilmo Nousiainen ja Reijo Ruokonen tarttuivat kompostoria sarvista ja ryhtyivät asennushommiin. Onneksi peräkärrissä oli mukana varoilta monenlaista puutavaraa ja filmivaneria uusittavaa lattiaa varten, sillä kompostorin mitat edellyttivät lattiarakenteen uusimista.

Päivä siinä vierähti välillä piirustuksia sihtaillen, välillä sisäistä lämpöä termarista tankaten.

Sinnehän se Populetti lopulta solahti huussin uumeniin. Vähän jäi asentajia arveluttamaan kompostorin käynnistyminen, sillä uusitun ”hotellin” kunniaksi Ukonjoen maisemat saivat reilun

kymmenen sentin ensilumen.

Mutta eiköhän sitä viimeistään ensi keväänä saada kokemuksia kerrottavaksi Biolanille.

Teksti ja kuva: **Reijo Ruokonen**

Käymälät kaikkiin tarpeisiin

- Biolan-kuivakäymälät ovat siistejä, hajuttomia ja helppokäyttöisiä.
- Vaihtoehtoja löytyy erilaisiin kohteisiin, tarjolla on kompostoivia, erottelevia, pakastavia ja polttavia.
- Kuivakäymälä on ekologinen valinta, se säästää vesilaskussa, helpottaa jätevesien käsittelyä ja mahdollistaa paikallisen ravinnekierron.

BIOLAN

LUO VIHREÄMPÄÄ MAAILMAA

Lue lisää: biolan.fi/kuivakaymat

Italia • Kreeta • Kroatia • Marokko • Pohjois-Kypros
• Portugali • Saksa • Tšekki • Wales

PATIKOINTIMATKAT

MatkaMieli Oy
www.matkamieli.fi
info@matkamieli.fi
(09) 5840 0420

Silmä lepää Konttaisen vaaralla. Kuva: Sinikka Ranta.

Ilmo Nousiainen oppaana Riisitunturilla.

Retkeilyliiton ruskaretkellä Konttaisella

16.9.2023 tapasi Retki-Konttaisella porukka aikamoinen: Kaikkialta, eri yhdistyksistä, eri teitä, eri lailla – ei sentään kukaan konttaamalla. Kaikilla mielessä ruska ja vaellus, retkeily ja lomailu. Oppaana Ilmo, ilmeinen erämies. Hän paljon luonnosta ties. ”Äitinä” Miia, joka hoksasi, että Martat ties: Mistä löytyy sapuska, josta nauttii jokamies. Suurkiitos teille matkastamme ja meistä huolehtineille. Retkikohteita:

Halosenluola, Kiutaköngäs ja Käylän koski.

Matkalla kastui muutakin kuin poski.

Riisitunturi ja Konttainen,

kapuaminen ja ruska aikamoinen.

Seurana meillä myös kuukkeli ja lapintainen.

Osa porukasta Hannu Hautalaa muistellen **Karhuntassussa**, osa nautti **Myllykosken** kuohuista.

Ruka ja **Pyhävaaran jyssäys** päivästä kylmin:

Pohjoisessa monelle äkkipyssäys, kun lumi valaisi maiseman.

Ruka, **Valtavaaran huiputus**, kondolihissillä ajelu,

Pitäjän Pirtissä retken haikaa lopetus.

Retken kruunasivat sauna – uinti – illat.

Järveen kaikki juoksivat kilvan.

Vilvoittelun täydensi järvimaisema aikamoinen.

Retkestä tästä kiitämme kuin vain voimme.

kirjoitti **Heli Ormala**. Kuvat: **Sinikka Ranta** ja **Kari Neuvonen**

Hiisivalkeat eivät roihahtaneet

Sen esti esteri. Eipä estänyt meitä laulamasta Stenbackan orsien alla. Espoon retkeilijöillä on hyvä tytöttersetti ja lauluvihot kaiken varalle. Keväällä kootaan kokko vielä komeammaksi ja se saa kuivua keväturingossa.

Teimme seuraavana päivänä retken Nuuksion kansallispuistossa sijaitsevaan synkkään rotkoon, johon kannattaa tutustua kauempaa-kin tulleen retkeilijän. Siellä ei ole

ruuhkaa. Hyvä opas retkeilypiireistä kannattaa ottaa mukaan! Tervetuloa.

Hilkka Laitinen

Rotkolaakson pohjalla virtaa puro. Kuvassa eräopas Markku Jakonen, Paula Jakonen, Pertti Mikkeli, Hilkka Laitinen. Kuva: Sirpa Kaipainen.

Järvenpään retkeilijät ry täytti 50 vuotta

Merkkipäivänsä kunniaksi yhdistys järjesti pihajuhlat Tammirannassa elokuun alussa. Kosteaa sää ei haitannut juhlatunnelmaa lainkaan, ja laulun ja musiikin ohessa kuultiin mielenkiintoisia muisteluja. Erityisen mukavaa oli kuulla Veikko Tuunaisen tarinoita yhdistyksen perustamisesta ja ensimmäisistä toimintavuosista. Järvenpään yhdistys oli ensimmäisiä silloisen Työväen Retkeilyliiton yhdistyksiä. Riitta Sairinen kertoi yhdistyksen monista ja moninaisista retkistä, ja Matti Lehtonen muisteli, millaisin ponnistuksin Tammiranta saatiin kunnostettua viihtyisäksi tukikohdaksi. Juhlalohkoksi oli tarjolla juuri savustettua lohta ja maakuopassa oikeaoppisesti valmistettua rosvoa. Ja mitäpä olisi juhla ilman täytekakkua.

Merkkivuoden juhla oli aloitettu jo Repoveden viikonloppuretkellä. Se olikin ikimuistoinen retki, sillä mukana oli monta sukupolvea: lasten luontokerhon lapset, heidän vanhempansa ja yhdistyksen seniorit, isovanhempien ikäiset konkarit. Kyllä oli yöpymispaikassa Savottakämpällä kuhinaa! Sunnuntaina paluumatkalla käytiin Verlassa mielenkiintoisella tehdaskierroksella ja herkullisella lounaalla.

Yhdistys teki kesällä myös perinteisen melontaretken, tänä vuonna Kymijoella. Sää suosi jälleen kerran – luonto oli ihmeen kaunis ja saimme ihmetellä myös kesyjä kettuja.

Teksti: **Hannele Pöllä**

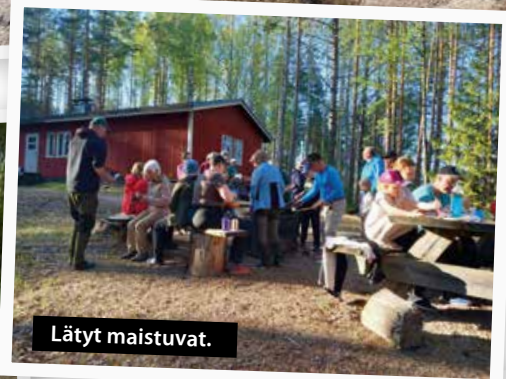
Kuvat: **Jukka Pöllä, Erkki Sivula ja Paula Tiirakari**

Repovedellä patikoitiin pohjoispään reiteillä.

Juhliva puunkantaja.

Lätyt maistuvat.

Pääkokit työssään.

Kymijoki kuljettaa.

Veikko Tuunainen ja Riitta Sairinen (vas.).

Lapset luonnossa

Lasten Luontokerho on tänä syksynä tutkinut ympäristöä ja löytänyt monia erilaisia sieniä, pelkästään Tammirannan ympäriltä peräti 17 erilaista lajia. Lisäksi olemme tutkineet, kuinka monta erilaista puulajia kasvaa Tammirannan ympärillä. Syksykauden tavoitteena on yhdessä opetella tuntemaan 10 eri puuta. Päätimme kuitenkin pitää juhlat, jos opitaan viisi lajia.

Teimme myös retken Luontokeskus Haltiaan Nuuksiossa, jossa meillä oli teemana Suomen luonto. Haltia oli jännittävä paikka ja opas otti hyvin huomioon sekä ryhmämme aikuiset että lapset. Interaktiivinen toiminta on tärkeä osaa luontokerhon toimintaa. Retkipäivänä satoi kaatamalla, mutta luontokerholaiset eivät sadetta pelkää, joten lähdimme vielä pienelle retkelle Kaitalammelle. Matka ei ollut kovin pitkä, mutta kun luonto oli niin lumoava ja kaunis, kesti hän se hyvinkin pari tuntia. Lapsia kiinnosti kovasti kiemurteleva puro, ja hyppimistä ja tutkimista riitti. Tuoksuva syysmetsä helli kaikkia aisteja.

Teksti ja kuvat:
Paula Tiirakari
Järvenpään retkeilijät

Tule mukaan!

Mitä retkeilijöiden jäsenyys on tuonut sinulle?

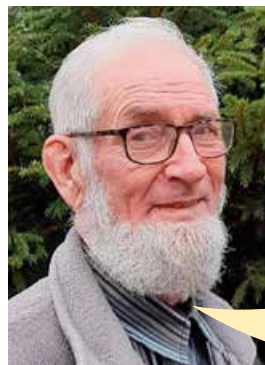
Eila, Kuusankosken retkeilijät:

"Työskentelin aikaisemmin hoitajana laitoksessa, jossa retkeilijät kävivät ulkoiluttamassa asukkaita. Katsoin usein ikkunasta ulos ja ajattelin, että olisi kiva päästä ulos asukkaiden kanssa, mutta työkiireiltäni en päässyt useinkaan ulkoiluttamaan heitä. Ajattelin, että liityn heti retkeilijöihin, kun jään eläkkeelle. Minut on otettu erittäin hyvin vastaan ja olen sopeutunut hyvin porukkaan. Porukka on eri ikäistä ja mieleltään reippaita. Miehenikin liittyi retkeilijöihin. Olemme tutustuneet erilaisiin ihmisiin, joista osa on ennestään tuttuja ja osa uusia tuttavuuksia. Olen osallistunut asukkaiden ulkoiluttamiseen eri hoitolaitoksissa, yhteisiin tapahtumiin, retkille muualle Suomeen, kuukausikävelyihin kauempana kotiseudulla ja aivan lähimaastossa sekä kuukausikokouksiin. Vapaaehtoistyö, yhteiset kävelyt, retket ja tapahtumat lisäävät mielekästä ja rutiineista poikkeavaa toimintaa arkeeni."

Tuula, Karjalan retkeilijät:

"Olen aina nauttinut luonnossa liikkumisesta eri tavoin, kaipasin selkeästi muutosta retkeilyyni jäätyäni eläkkeelle. Tämä, mukavassa porukassa leppoisia päiväretkiä tehden, houkutti minut liittymään Karjalan retkeilijöihin. Liiton Ukonjoen tunnelmallinen kämpppä lähellä on hieno lisämauste; kulkemista erämaan hiljaisuudessa ja metsissä, yhteiset sieni- ja marjaretket siellä. Porukasta löytyy monenlaista osaamista, joka rikastuttaa retkiämme."

Olavi, Rovaniemen retkeilijät:

"Olen ollut erähenkinen ja liikkunut monipuolisesti luonnossa koko ikäni, niin työn kuin vapaa-ajan puitteissa. Jo lapsena kehittyi taito liikkua luonnossa, luonnonmerkkejä seuraten, siihen aikaan liikuttiin ilman apuvälineitä. Metsä on toinen kotini. Liityin retkeilijöihin yli 40 vuotta sitten, koska halusin retkeillä myös porukassa, toisten samanhenkisten kanssa. Olen ollut seuran hallituksen jäsenenä ja toiminut aktiivisesti mm. vaellusten vetäjänä. Rovaniemen Retkeilijöillä on paljon erilaista toimintaa, joka tuo vaihtelua arkeen, mm. päiväretkiä, vaelluksia, ulkomaanmatkoja ja talkoita. Lapin majoja olen hyödyntänyt sekä talvella että kesällä."

Suomen Retkeilyliitto ry on 17 itsenäisen jäsenyhdistyksen liitto. Yhdistykset järjestävät patikointi-, vaellus-, hiihto-, pyöräily-, melonta- ja muita retkiä omilla lähiseuduillaan ja luontokohteissa ympäri Suomen. Lisäksi Retkeilyliitto järjestää koko jäsenistölle suunnattuja tapahtumia.

Käy katsomassa omaa paikkakuntaasi lähin yhdistys nettisivuillamme www.suomenretkeilyliitto.fi, valikosta Tietoa/Liity jäseneksi. Järjestösihteerimme Tiina Sinervo vastaa mielellään kysymyksiin tiistaista torstaihin klo 9–16, puh. 045 1369 744 tai sähköpostilla toimisto@suomenretkeilyliitto.fi. Voit täyttää nettisivuilla myös liittymislomakkeen.

Liittymällä paikallisyhdistyksen jäseneksi saat monia jäsenetuja

- Voit osallistua Retkeilyliiton ja paikallisyhdistysten retkiin, koulutuksiin ja muihin tapahtumiin.
- Retkeilet aina turvallisessa seurassa, kokeneiden retkeilijöiden kanssa.
- Voit käyttää Retkeilyliiton kämppiä Länsi-Lapissa ja Pohjois-Karjalassa edullisesti.
- Paikallisyhdistysten omat tilat ovat jäsenten käytettävissä.
- Voit lainata retkivarusteita yhdistykseltä, joten sinun ei heti tarvitse investoida omiin tarvikkeisiin.
- Joillakin paikallisyhdistyksillä on jäsenalennuksia paikkakunnan palveluihin.
- Saat Retkeilijä-lehden 2-3 kertaa vuodessa kotiosoitteeseen.
- Voit yöpyä Hostellijärjestön majoipaikoissa jäsenhintaan.

Tapahtumakalenteri

■ Espoon

Retkeilijät (ER)

9.12. klo 12 Seuran perinteinen joulujuhla Stenbackassa. Muista jouluhuutokauppa.

26.12. klo 12 Tapanin taaperrus (jouluukilojen tiputus). Lähtö Metsäpirtiltä.

27.–28.1. Akkojen räpimisretki Hyvinkään Sykärinjärven maisemissa

20.2. klo 18 Seuramme vuosikokous pj. Juha Saarisella. Tervetuloa.

24.–25.2. Pyrypäivät Stenbackassa sekä

25.2. alkaen klo 11 Nuuksion kansallispuistojuhla

9.–16.3. Suomen Retkeilyliiton hiihtoviikko

16.–17.3. Jää-suohiihto, paikka avoin.

30.4.–1.5. Työn, luonnon ja kevään juhlaa Stenbackassa

11.5. Pyöräretki Espoossa
Tapahtumien yhteyshenkilöt: armi.salenius@gmail.com/puh. 0405098259, hiikka.laitinen@gmail.com/ puh. 0440500354, pertti.mikkela@gmail.com/ puh. 0400475254, Juha Saarinen: jpt@kolumbus.fi/puh. 0451262707.

Nettisivu: www.trekkari.fi.

Seuran tukikohta Nuuksion Stenbacka. Vuokrat jäsenille 10,-/2,- vrk. Ulkopuoliset 15,-/5,-. Hiikalla on tilauskalenteri.

■ Helsingin Työväen

Retkeilijät (HTR)/

Helsingin Luonnonystävät su 18.2. alkaen klo 10 Ulkoilu ja pilkkipäivä Espoon Oittaalle
to 14.3. Kevätkokous
13.–19.4. Hiihto/pilkkiviikot Rihmakurun majoilla
Retki Kaunisaaareen - Helsingin saaret tutuksi! Tarkemmat tiedot keväällä.

14.–21.9. Ruskatapahtuma Rihmakurun majoilla
24.10. Syyskokous
Lisätietoja: oranen.eila@gmail.com tai puh. 040 734 4913

■ Hämeenlinnan

Retkeilijät (HäRet)

31.12.–1.1. Tilaisuus uuden vuoden vastaanottajaisiin kämpillä

La 17.2. Ulkoilupäivä Hämeenlinnan Alajärvellä, kokoontuminen Tervaniemessä klo 10.

Su 24.3. Pilkkikisat Vanajaniemessä, lähtö kämpän rannasta klo 10. Myös naapuriseurojen pilkkijät ovat tervetulleita.

Su 24.3. Seuran kevätkokous Vanajaniemen kämpällä klo 12.30.

La 18.5. Kevättalkoot Vanaja-

niemen kämpällä alkaen klo 10.

La 25.5. Kevättalkoot Padasjoen kämpällä alkaen klo 10.

Pe 21.6. Juhannuksen vietto seuran kämpillä.

La 20.7. Mato-ongintakisat Vanajaniemessä alkaen klo 10.

Myös naapuriseurojen onkijat ovat tervetulleita.

La 27.7. Retki Hyvinkäälle Usmin ja Erkylän maastoihin.

Myös naapuriseurojen retkeilijät ovat tervetulleita mukaan patikoimaan.

La 31.8. Suomen luonnon päivän vietto maastossa ja kämpillä.

La 14.9. alkaen klo 14 kesäkauden päättäjäiset Vanajaniemessä.

Syys-lokakuussa mahdollisesti auraiskeppitalkoita.

La 16.11. Syyskokous Vanajaniemen kämpällä, perinteinen puurojuhl.

Kesäkauden aikana **Vanajaniemen saunapäivät tiistaisin ja lauantaisin.**

Lisätietoja: <https://hameenlinnan-retkeilijat3.webnode.fi/> ja FB <https://www.facebook.com/HameenlinnanRetkeilijat/>

■ Järvenpään

retkeilijät (JäRet)

27.–28.1.2024 Akkojen räpimisretki Hyvinkäällä (SRL)

3.2.2024 Kulttuurikävely

Etelä-Tuusulassa. Lähtö klo 10 Aleksis Kiven kuolinmökiltä.

2.3.2024 Lumikarkelot Tammirannassa

9.–16.3.2024 Liiton hiihtoviikko Rihmakurussa

8.5./5.6./3.7./7.8./4.9./2.10.

Tammirannan keskiviikkotapaamiset

4.–5.5.2024 Ukkojen luontoretki (SRL)

15.–19.5.2024 Pyöräretki Ahvenanmaalle

4.–11.6.2024 Patikointimatka Azoreille Portugaliin. Ajankoh- ta saattaa vielä muuttua.

15.–16.6.2024 Melontaretki Heinäkuussa

Kesäteatteri

6.7.2024 Puistobluesin pyöräparkki

Syyskuun alussa viikon **ruska-vaellus**

Marraskuussa **Kaamosherkutelu-viikonloppuretki**

Joulukuussa **pikkujoulu**

Lisätietoja: Hannele Pöllä, puh. 040 504 8296

www.jarvenpaanretkeilijat.com

FB: @JarvenpaanRetkeilijat

■ Kangasalan

Retkeilijät (KangRet)

La 10.2. klo 10 Lumikenkäilyä ja lumitöitä Torpalla.

Kevätkokous viikolla 11

To 18.4. klo 16 Pikku-Herityn iltapäivä Valkeakoskella.

La 4.5. klo 9 Talkoillaan Torpalla.

To 9.5. klo 10 Helatorstain ulkoilupäivä Torpalla.

La 25.5. klo 10 Etsimme kiinnostajia kirkkoharjun maastosta.

Kokoonnumme Kyötikälän urheilukeskuksella.

La 8.6. klo 10 Kiertelemme kaupunkipolkuja Vatialan ja Pitkälän maastossa.

Kokoonnumme Liutun uimarannan pysäköintipaikalla.

La 6.7. klo 9.00 Kierrämme Lempälän inkkarikanooteilla.

Lähtö Hollonnokan veneenlaskupaikasta.

To 15.8. klo 15 Pikku-Herityn iltapäivä.

La 21.9. klo 11 Kesäkauden päättäjäiset Torpalla.

Syyskokous marraskuussa.

Su 1.12. klo 11 Puurojuhl Torpalla.

Lisätietoja: Risto Mäntylä, puh. 040 828 9146 tai mantylaristo@gmail.com

■ Karjalan

Retkeilijät (KR) OK

6.–7.1. Talviverkkotapahtuma Ukonjoella

25.1. tai 1.2. Lukupiiri, Ukonjoki-kirja?

17.2. Lumikenkäretki

lähistöllä Helmikuussa **teatterimatka**

Kuopioon

viikolla 10 Jäähiihtoretki

viikolla 12 hiihtoretki Vuokattiin

6.–7.4. Kevätkokous ja pilkkikisa Ukonjoella

13.–20.4. Viron matka, Haapsalu ja ympäristö

27.4. Lähikävelyretki

14.–15.5.2024 Naisten "kevätkirmailu" Hopealahdessa.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset tupuh@hotmail.com

16.–19.5. Kummiseuraretki

Outokumpuun

Ukonjoen talkoot (SRL)

Linturetki (pyöräillen) Höytiäisen lintuasemalle

5.6. Lähipatikka Lykynlamelta Puntarikoskelle

30.6. Kesäteatteri Ohvanassa

Lisätietoja: Juha Hämäläinen, juha.hamalainen@kotiportti.fi

www.karjalanretkeilijat.com

■ Kuopion

Retkeilijät (KURet)

Pääsiäisenä pääsiäistulet ja talvirieha Koivulassa

Kevättalvella **hiihdellään Kaijansalon laavulle.**

Toukokuussa **kokoontuminen esim. Puijonsarven laavulle**

pohtimaan retkeilyn saloja koulutetun eräoppaan johdolla.

Toukokuussa **retki Patvinsuole** seuraamaan muuttolintujen elämää

Heinäkuussa **retki Aholansaa-**

reen Nilsissä

Heinäkuussa **kesäteatteri** jonkin lähikunnan teatterissa

Elokuussa **viikonloppuretki**

Kalajoelle ja Maakallaan

Syksyllä **marjastamme ja sienestämme.**

Osallistutaan liiton talkoisiin

Lapissa ja Ukonjoella mahdollisuuksien mukaan.

Lisätietoja: Pauli Komonen, puh. 0400 350 515

www.kuopionretkeilijat.fi.

■ Kuusankosken

Retkeilijät (KuuRet)

Tammikuussa **kuukausikokous ja kotiseutukävely** (jatkuvat kuukausittain).

Helmikuussa **Matkailu- ja retkeilyilt**, teatteriretki.

Maaliskuussa **Ulkoilu- ja pilkkipäivä**, Kuutamohiihto, Kevätkokous.

Huhtikuussa **Liikuntapäivät**.

Toukokuussa **Linturetki sauvakävellen**, Kesän avajaiset.

Heinäkuussa **Kesäteatteri**.

Elokuussa **Viron matka** (Haapsalu).

Syyskuussa **Marja- ja sieniretki** liittiin Jaalaan, **Luontoretki**

Repovedelle/Heisanharjulle.

Lokakuussa **Tuikkukävely**.

Marraskuussa **Syyskokous**.

Joulukuussa **Joulujuhla**.

Lisätietoja: Simo Korpelainen, puh. 040 761 7368 tai kuuret.jasenasiat@gmail.com

www.kuusankoskenretkeilijat.nettisivu.org

■ Länsi-Karjalan

Retkeilijät (L-K R)

Latukahvio Kaunisniemen kahviossa sekä **hiihtolenkkejä**

lähiladuilla maaliskuussa.

Kummiluokan tapahtumat: Talvitapahtuma laskiaisien tienoilla ja syksyllä **puoluk-**

karetki + puuron keitto.

Tapahtumat suviotaan opettajan kanssa.

Kevätkokous Kirvolla, Koulukatu 7, Outokumpu

9.-12.5.2024 Kummiseurojen tapaaminen Kolmikannassa

Elämäspäivä Outokummun Erä- ja Luontokeskuksessa toukokuussa 2024

Pyörällä Pielisen ympäriajo kesä-heinäkuussa 2024.

Nuku yö ulkona-tapahtuma Suomen luonnonpäivänä 2024

kaikille avoimena

Ruskaretki syyskuun puolivälissä 2024

Suppilovahvero- ja karpaloretet syksyllä

Syyskokous ja pikkujoulu Kir-

Suomen Retkeilyliiton tapahtumia

Kaikkien paikallisyhdistysten jäsenet ympäri Suomen ovat tervetulleita Retkeilyliiton järjestämiin tapahtumiin. Tarkemmat tiedot liiton tiedotteista (www.suomenretkeilyliitto.fi) ja paikallisyhdistysten jäsenviesteistä.

27.-28.1.2024 Akkojen räppimisretki Hyvinkään Sykärinjärvellä

Tapaamme lauantaina 27.1. klo 11 Kaitaniemen leirikeskuksessa, osoitteessa Kaitalantie 32, 05950 Hyvinkää. Yövyimme Kaidantuvan sisätiloissa tai omassa teltassa ulkona. Osallistumismaksu on 30 euroa ja siihen sisältyy lauantaina tulokahvit/teet, keittolounas ja iltapala sekä sunnuntaina aamupala ja keittolounas. Kukin tuo mukanaan omat retkievät lauantaille ja sunnuntaille.

3.2.2024 Kulttuurikävely Etelä-Tuusulassa

Tänä vuonna aistimme kulttuuria ja taiteilijaelämää Tuusulan Rantatien eteläpäässä. Tapaamme klo 10 Aleksis Kiven kuolinmökillä, josta jatkamme Tuusulan kirkolle ja työläiskotimuseoon ja takaisin J. H. Erkon taiteilijakotiin, jossa teemme opastetun kierroksen. Tutustumme myös Martta Wendelistä kertovaan näyttelyyn.

Näyttelykierroksen päätteeksi käymme omakustanteisilla päiväkahveilla Lottamuseolla. Osallistumismaksu on 10 euroa, joka sisältää Erkkolan sisäänkäynnin ja opastuksen sekä mehutarjoilun työläiskotimuseolla. Mu-seokortti mukaan, jos sellainen on!

5.-7.5.2024 Ukkojen luontoretki

Luontoretken tukikohtana on Kuopion Retkeilijöiden viihtyisä Koivula. Osallistumismaksu on 40 euroa ja se sisältää ruokailut, majoituksen sekä nuotiomakkarat. Mukaan makuupussi, saunapyyhe ja retkiruokailuvälineet.

23.-26.5.2024 Retki Utön majakkasaarelle

Tule mukaan saariston viimeiseen kiintopisteeseen ennen valtavana levittäytyvää avomerta. Koe kevään ensimmäiset etelästä lentävät muuttolinnut, jotka pysähtyvät usein täällä lepäämään meren ylitettyään.

Retki tehdään tilausbussilla, jonka reitti on Helsinki-Parainen-Pärnäsien satama. Loppumatka tehdään m/s Utö -laivalla menen tullen. Paluumatka on samaa reittiä. Perillä majoitumme kolmeksi yöksi Utö Havshotellin päärakennukseen tai Kalkas-rakennukseen.

Retken hinta on 356 euroa/henkilö ja se sisältää majoituksen kahden hengen huoneessa, kuljetuksen, päivälliset ja opastuksen. Alle 15-vuotiaan hinta on 316 euroa.

Ohjelmassa on omatoimisten kävelyretkien lisäksi opastettu retki saarella ja käynti majakalla sekä vierailut S/S Park Victoryn museossa ja Markus Varesvuon valokuvanäyttelyssä.

Sitovat ilmoittautumiset Retkeilyliiton toimistoon Tiinalle, puh. 045 1369 744 tai sähköpostilla toimisto@suomenretkeilyliitto.fi viimeistään 16.4.2024. Retken hinta maksetaan 17.4.2024 mennessä Suomen Retkeilyliiton tilille FI66 1521 3007 119458 viitenumeroilla 11743.

Ilmoittautuneille lähetetään aikataulut, maksuohjeet ja muut lisätiedot viimeisen ilmoittautumispäivän jälkeen.

Lisätietoja retkestä saa Mia Neuvoselta, miaviret88@gmail.com tai puh. 045 131 9128. Retken käytännön järjestelyistä vastaa Vihdin Retkeilijät ry.

volla, Koulukatu 7, Outokumpu
Lisätietoja: Anne Kuokkanen,
puh. 044 7559445

■ Riihimäen

Retkeilijät (RiRet)

Talvella yhteisiä hiihtoret-
kiä ja kesällä kävelyretkiä

lähiympäristöön

Maaliskuussa Kevätkokous

Maaliskuussa Hiihtoretki Luu-
tahrjulle

16.-23.3.2024 Hiihtoretki

Lappiin Enontekiön Vuontis-
pirtille.

Toukokuun alkupuolella seu-
ran osuus kaupungin siivous-
talkoisiin.

Kesäkauden avajaiset

Äitienpäiväpyöräily

Kesäkuussa kulttuuriretki

esim. Arboretum Mustila/Verla.

Heinäkuussa teatteriretki

Elokuussa Ulkoilupäivä

14.-21.9.2024 Ruskaretki

Lappiin Enontekiön Vuontis-
pirtille

Syyskauden avajaiset

Isänpäiväretki

Syyskokous ja puurojuhla

marraskuussa

Lisätietoja: Erkki Ranta, puh.

040 504 2796

[www.riihimaenretkeilijat.yhdis-
tysavain.fi](http://www.riihimaenretkeilijat.yhdis-
tysavain.fi)

Seuraa tapahtumia Aamupos-
tin Seurat ja järjestöt -palstalta.

■ Rovaniemen

Retkeilijät (RoiRet)

Tammikuussa Talviulkoiluta-
pahtuma – pakkasretki

Helmikuussa kevätkokous

Maaliskuussa Kuutamohiihto,

hiihtoretki laavulle - retkeilyä

pimeässä, retkeilyn perus-

kurssi alkaa, Tunturi-ralli tal-

koot 1.2.

Huhtikuussa ulkoilu/pilkkita-

pahtuma, retkeilyn peruskurssi

jatkuu.

Toukokuussa Pyörät kuntoon

-tapahtuma, äitienpäiväkä-

vely 12.5., suunnistustapah-

tuma, Erämessut.

Kesäkuussa SRL:n majatal-

koiisiin osallistuminen Lapin

majoilla, geokätköilyretki,

kalastustapahtuma.

Heinäkuussa frisbeegolf-ilta,

Watercross-talkoot, pyöräret-

ki, linja-autoretki.

Elokuussa vaellus, perinteisesti

rinkkavaelluksena

Lisätietoja: Seppo Vähätaini,

puh. 0400 231 594 tai rovanie-

menretkeilijat@gmail.com

■ Salpausselän

Samoojat (SalSa)

1.1.2024 Uudenvuoden aa-

mupäivää vietetään ulkoillen

Miekkion Tuohijärvellä. Läh-

töpaikka ja aika ilmoitellaan

jäsenille myöhemmin.

Helmikuun Kuutamoretki vk 7,
hiihtämällä tai kävellen Mukku-
lan rannasta Selkäsaareen nuot-

tutulille makkaranpaistoon.

Maaliskuussa Kymijärvenhiih-

to ja patikointiretki, lähtö

Karisman parkkialueelta, aika

tarkentuu tuonnempana: joko

su 10.2 tai 17.2.

Huhtikuussa "Retkeilijän

ensiapu", kurssin kesto noin 3

tuntia.

Toukokuussa Vappuretki

Lapakiston retkeilyreitille:

pidetään simakisa, voittajalle

rusinapaketti. Osallistutaan

valtakunnallisen pyöräilyvi-

ikon retkille.

Kesäkuussa Linnaistensuon

varhaisaamun retki.

Lisätietoja: Aune Kurki, puh.

040 596 1200

www.salpausselansamoojat.fi

■ Tapiolan Maa- ja

Meriretkelijät (TMMR)

Kevätkausi sovitaan jäsenten

toiveiden mukaan. Ehdota

retkiä, kulttuuria, mitä vain.

Seuraa sähköpostejamme ja

soittele! Tuula Touru, tuula.

touru@gmail.com, puh. 040

502 9399 ja Kerttuli Karonen,

kerttuli.karonen@gmail.com,

puh. 050 565 8883.

■ Tiurahovin

Ystävät

Markku Lindgren, puh. 045

1235370 tai [markkulind-
gren.1515@gmail.com](mailto:markkulind-
gren.1515@gmail.com)

www.tiurahovi.fi

■ Vihdin

Retkeilijät (ViRet)

15.11. klo 18–20 Keilailuilta,

Vihti Bowling

7.12. klo 18–20 Tikkupeli-ilta

16.12. klo 16–21 Jouluinen

jäsenilta Riuttarannassa.

Sauna klo 16–17.45 ja sen jäl-

keen ruokailu, kuvienkatselua

ja seurustelua.

9.-12.1.2024 Perinteinen

Kuntostartti Pajulahdessa.

Hinta 280 euroa (sis. ohjaus,

täysihoito, majoitus 2 hengen

huoneissa, iltapala, ei tulolou-

nasta). Muiden yhdistysten

jäsenet tervetulleita! Ilmoit-

tautuminen 15.12. mennessä

sähköpostilla [miaviret88@
gmail.com](mailto:miaviret88@
gmail.com) tai tekstiviestillä 045

1319128.

Lisätietoja: Mia Neuvonen, puh.

045 1319 128

www.vihdin-retkeilijat.fi

■ Nuuksion kansallis-

puistoyhdistys NUUKA ry

Yhteyshenkilö: Hilkka Laitinen,

hilkka.laitinen@gmail.com

Rihmakurun kämpät kutsuvat Pallaksen reiteille

Omat kämppämme Länsi-Lapissa ja Pohjois-Karjalassa ovat jäsenten käytettävissä erittäin edullisesti. Rihmakuru sijaitsee Kittilän Raattamassa, Pallastunturien tuntumassa, korkean Harrisajon eteläpuolella. Alueella on kolme hirsikämpää, lautarakenteinen jalasmökki, hirsisauna ja liiteri sekä ulkohuusit. Majoitustilaa on yhteensä 22 hengelle ja yhteen kämppään voi tuoda myös kotieläimiä.

Rihmakurussa on sähköt, joten majoissa on valot, liesi, jää-

kaappi, kahvinkeitin ja mikroaaltouuni. Viemärintiä ei ole vaan vesi kannetaan kaivosta. Kämpissä on kerrosvuoteet, joissa on patjat ja tyynyt. Pihaan pääsee autolla myös talvella, ja parkkipaikalla on lämpöpistokkeet neljälle autolle. Kämpät sijaitsevat kumpareella suoalueen keskellä, joten uintimahdollisuutta ei ole. Saunavesi kannetaan läheisestä suolämpäreestä tai kaivosta.

Rihmakuruun tullaan julkisilla kyydeillä matkustettaessa yleensä

työajalla ensin Kolariin, ja sieltä vuorobussilla Rihmakurun tienhaaraan, josta kämpille on vielä noin kilometrin kävelymatka. Hirsimökkien viikkohinta jäsenille on 335 euroa ja vuorokausihinta 55 euroa. Varaukset tehdään liiton toimistolle. Katso tarkemmat tiedot, varaustilanne ja ajantasaiset hinnat nettisivuilta: www.suomenretkeilyliitto.fi.

Hyvin hoidetut hiihtoladut kulkevat aivan kämppien vieressä. Reiteissä on valinnanvaraa ja ne ovat

hyvin merkittyjä. Nuotio- ja taukopaikkoja löytyy hyvin, ja hyvä päiväretken kohde on myös liiton kämpppäalue Varkhanmukka. Lähipalveluita löytyy Vuontispirtiltä, jossa tarjotaan sesonkiaikaan herkullinen keittolounas. Lettukahvila palvelee lähistöllä, Vuontispirtin tuntumassa. Raattaman kaupasta saa peruselintarvikkeet ja kaupan ravintolassa on tarjolla suositua pitsaa. Lähin isompi kauppa-keskittymä on Muoniossa.

9.-16.3.2024 Hiihtoviikko Pallaksen maisemissa

Lappi kutsuu keväthangille Pallastunturin maastoon, Rihmakurun ja Lumikeron maisemiin! Majoittuminen Retkeilyliiton omilla kämpillä Rihmakurussa tai Vuontispirtillä Lumikero-rakennuksessa tai 4 hengen mökeissä. Teemme yhteisiä hiihtoretkeä päivittäin molemmista yöpymispaikoista.

Järjestämme **bussikuljetuksen** Tikkurilan rautatieasemalta Vantaalta, mikäli kuljetukseen ilmoittautuu vähintään 20 henkilöä. Edestakaisen bussimatkan hinta on noin 180 euroa/henkilö. Mikäli matkustajia on enemmän, hinta laskee vastaavasti. Voit saapua myös omalla autolla tai junalla Kolariin ja sieltä reittibussilla Vuontispirtille tai Rihmakurun tienhaaraan.

Majoitus täysihoidolla Vuontispirtillä:

2 hengen huone 665,00 euroa/hlö (Lumikerossa)

4 hengen huoneisto 455 euroa/hlö

Vuontispirtissä majoittuvien hinta sisältää tulopäivän illallisen tai iltapalan, seuraavina päivinä aamupalan, eväät ja päivälliset.

Lähtöpäivänä aamiainen. Sauna sisältyy hintaan päivittäin ja kodan käyttö puineen kahtena iltana.

Majoitus Retkeilyliiton omilla hirsikämpillä Rihmakurussa:

4 hengen kämpässä 335 euroa/mökki eli 84 euroa/henkilö koko viikolta.

Rihmakurussa majoittuvat valmistavat aamupalan, eväät ja muut ruokailut itse. Tarvikkeet hankitaan kämpille etukäteen yhdessä sopien ja kustannukset jakaen. Myös Vuontispirtillä tai Raattamassa voidaan käydä syömässä.

Hiihtoviikon osallistumismaksu on 40 euroa/hlö, minkä lisäksi osallistujat maksavat majoituksen ja mahdollisen bussikuljetuksen. Rihmakurussa yöpyjät maksavat lisäksi ruokatarvikkeet.

Ilmoittautuminen 23.1.2024 mennessä Suomen Retkeilyliiton toimistolle puh. 045 1369744 tai sähköpostilla toimisto@suomenretkeilyliitto.fi. Mainitse ilmoittautumisen yhteydessä toiveesi majoituspaikasta ja mahdollisesta osallistumisesta bussikuljetukseen.

Lisätietoja antaa myös Hannele Pöllä, puh. 040 504 8296.

Osallistumismaksu maksetaan 23.1.2024 mennessä Suomen Retkeilyliiton tilille FI66 1521 3007 119458 viitenumera 13709